Redacțiunea. Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciurî:
în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*: în Bucurescî: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărî mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. seu 30 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șese lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România si străinătate:
Pe un an 40 francî, pe șése lunî 20 fr., pe trei lunî 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francî.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunî 5 fl., pe trei lunî 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banî. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 190. Brașov, Sâmbătă, 26 August (7 Septemvre) 1895.

Tactica celor cu musca pe căciulă.

Brașov, 25 August v. 1895

Folosindu-se de un articol al „Românului" din Bucurescî, în care se accentuéză, că diferendul dintre Românî și Ungurî trebue căutat a se resolva pe cale pacînică, foile unguresci, în frunte cu „Pester Lloyd", au publicat articulî, ce au tendința de-a presenta lucrul astfel, ca și când pressa română s'ar afla în retragere față cu maghiarismul violent.

Nu voim sĕ intrăm adî în meritul acestor articulî, din carî rĕsuflă érășî tactica vulpină unguréscă, dér vom stărui numai asupra unui moment, pe care-l esploatéză cu atâta plăcere numitele foi pentru sprijinirea tacticei lor.

Este adecă cunoscuta afacere a așa dișei conjurațiunî irredentiste bulgare, descoperită în Constanța, care dă din nou prilegiu în deosebî lui „P.-Lloyd" de-a susține, că frații noștri de dincolo s'ar fi spăriat așa de mult de acéstă descoperire, — care i-ar fi convins, că o parte a României e subminată de uneltirile rusescî, — încât pressa a aflat cu cale a schimba atitudinea ei de până acum față cu Ungaria și a sufla în cornul împăciuireî.

Organul nostru nu de mult a rĕspuns la un articul, în care „P. Lloyd" pentru prima-óră a debutat cu „irredenta bulgară". Atuncî însĕ n'aveam încă date despre cele ce s'au petrecut în Dobrogea. In numĕrul nostru de Marțî însĕ am fost în posiția de-a puté publica, după „Timpul" din Bucurescî, date autentice despre descoperirea din Constanța, din carî resultă clar și limpede, că acolo nu numai că n'a fost vorba de-o mișcare irredentistă dobrogeană, dér de fapt nicî nu s'a tractat de Dobrogea, ci numai de Macedonia și de tendința unor bulgarî macedonenî, supușî otomanî, de-a conlucra la revoluționarea acestei provincii otomane.

S'a format adecă în Constanța un comitet revoluționar macedonean secret, căruia i-a și succes a trimite o mică bandă de voluntarî pentru revoluționarea Macedoniei. Acest comitet a fost descoperit de către autoritățile române din Dobrogea și complotul a fost suprimat, ér cei ce l'au pus la cale au fost trașî înaintea justiției.

La acésta se reduce dér, precum constată organul ministeriului de esterne român, „conjurațiunea irredentistă bulgară", cu care foile unguresci fac atâta tapagiu, esploatându-o în folosul politicei lor.

A conchide, din descoperirea uneltirilor secrete ale unor Macedonenî supușî turcescî din Dobrogea, la o completă schimbare de front a pressei din România în cestiunea română, este ridicul și absurd. De așa ceva sunt capabilî numai cei ce se sciu cu musca pe căciulă și n'au consciința curată.

Alta este cestiunea, ce în ordinea raporturilor internaționale póte indica României alăturarea la tripla alianță, și alta este diferendul între Românî și Ungurî, care a esistat sute de anî înainte de tripla alianță și va esista și după-ce nu va mai fi vorba de acéstă, décă nu se vor delătura causele luî pe cale firéscă și în mod radical, ér nu numai pe hărtiă, cu tot felul de hocus-pocus.

„P.-Lloyd" își face socotéla fără birtaș și uită, că în cestiunea, ce ne privesce direct pe noi, Românii de dincóce, noi avem sĕ decidem mai întâiu.

Dér despre acésta și despre modul ciudat de împăciuire, ce-l recomandă foile unguresci fraților noștri de dincolo, vom vorbi cu altă ocasiune mai pe larg.

Guvernul și Vaticanul.

In Cronica nóstră de ierî am amintit în ce chip fóia vienesă „*Neue Freie Presse*" a „resolvat" afacerea Agliardi-Banffy. „*Pester Lloyd*" însĕ, scriind despre antecedențele conferenței episcopilor catolicî și despre pastorala comună, dice următórele:

Față cu publicația luî „*Neue Freue Presse*", care vorbesce despre influința Vaticanului asupra hotărîrilor conferenței episcopilor, primim din parte bine informată scirea, că *nicî Curia romană, nicî nunciul n'au esercitat nicî un fel de influență* asupra cuprinsului pastoralei stabilite în conferența episcopilor. Deja primul proiect, pe care l'a redactat primatele fidel devisei sale, era pĕtruns de acel *spirit patriotic*, care se manifestă în pastorala primită definitiv. Secretarul de stat *Rampolla* — după-ce Curia tot mai mult se reține a-se amesteca în afacerile interne ale Ungariei — a retrimis proiectul circularei numai pe lângă adaugerea câtor-va observărî atenuante de caracter dogmatic, fără însĕ de-a fi atins partea politică a afacerei. Conferența episcopilor șî-a apropriat mersul de idei al proiectului, care a fost întregit prin dorințele făcute în scris ale singuraticilor capî bisericescî. Desbaterea în plen a atins mai ales cestiunile stilistice ale textului catolic, deóre-ce episcopii erau de-o singură părere în meritul cestiunei.

Aceste le constată așa-déră „*Pester Lloyd*". In fața acestor constatărî se impune întrebarea, că ce scop a avut pressa guvernamentală unguréscă, care lunî de-arêndul a calomniat și a suspiționat Curia și pe Rampolla? De sigur, că acéstă atitudine s'a urmat numai cu scopul de-a turbura și zăpăci opinia publică și de-a terorisa pe aceia, carî nu erau de-o părere cu coconul Banffy în cestiunile bisericescî politice.

CRONICA POLITICĂ.

— 25 August.

O mare agitare au produs în Germania cuvintele împĕratului **Wilhelm** din toastul sĕu ținut cu ocasiunea sĕrbărei Sedanului, îndreptate **contra social-democraților**. Temperamentul neastîmpĕrat și vehement al lui Wilhelm se manifestă în modul cel mai eclatant în acest toast. El sbiciuì în modul cel mai aspru pe social-democrațî pentru opisițiunea lor contra sĕrbărei Sedanului și provocă întreg poporul german a respinge aceste „atacurî ne mai audite". Toastul culmină în amenințarea, că décă poporul nu va respinge atacurile social-democraților, atuncî împĕratul va provoca armata, ca acésta sĕ nimicéscă céta trădătóre de patriă. „*Nordd Allg. Zeit*". vede din cuvintele acestea anunțarea unei nouĕ acțiunî legislative contra social-democraților. „*Vorwäts*" dice, că preamărirea Sedanului este o dovadă eminentă despre fățărnicia culturei moderne, care sĕrbătoresce învingerile singeróse a ómenilor și creștinilor asupra deaprópelui lor. „*Hamburyer Nachrichten*", organul lui Bismarck, nu-șî póte ascunde nemulțămirea față cu politica germană de astădî. *Germania*" este indignată asupra vrajbei ce-o însceneră social-democrații chiar atuncî „când imperiul îșî sĕrbà unitatea recâștigată."

*

Din Petersburg se anunță, că în sĕptĕmâna viitóre se vor ține marile **manevre ale flotei rusescî de pe marea négră**, cu care ocasiune de prima dată se vor face operațiunî cu trupe de debarcare. Trupele vor debarca la Kimburu, pentru de-a sta față cu trei brigade de infanteriă, ce se vor apropia din Cherson. — Țarul a primit propunerea ministrului de resbel, ca pentru anul 1895 sĕ se înroleze 277.400 recruțî.

„Ungaria pe calea absolutismului".

Acesta este titlul unei scrierî volante, ce a apărut dilele acestea și al cărei autor se crede a fi un luptător catolic fruntaș.

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Mănăstirea de Argeș.

Baladă poporală întocmită de V. Alesandri
Musica de Iacob Mureșianu.

(F i n e.)

Partea a treia

După furtunele, tânguirile și țipetele cutreerătóre din partea a doua, ce ne-au emoționat până la lacrimî, este o adevĕrată recreare de a audì accentele veselului și energicului cor, ce introduce partea a treia.

Vine Negru-Vodă sĕ se închine

La cea Mânăstire
Falnică zidire,
Mânăstire 'naltă
Cum n'a mai fost altă.

Corul începe cu-o *fugă*. Intâiu altistele, cântând melodia, în patru tacte; apoi sopranul, basul și tenorul, ér în urmă se întrunesc tóte vocile la textul: „Mânăstire 'naltă, cum n'a mai fost altă."

Remarcabil în partea acésta plină de armoniă, este mai departe corul zidarilor, cor bărbătesc *a capella*, cu-o melodiă prea frumósă și înveselitóre.

Corul de dame: „Domnu-i asculta și pe gândurî sta" nu e așa succes, mai ales în ce privesce instrumentarea. După priceperea nóstră instrumentațiunea este prea simplă și ar recere mai multă variațiune.

Cu atât mai reușită este însĕ instrumentarea partiei naratorului-unde musica, prin schimbarea de acordurî atât de variate interpretéză textul în adevĕratul sĕu înțeles. Naratorul descrie aicî tragicul sfîrșit al meșterilor condamnațî de Vodă de a putredi

Colo pe grindiș
Sus pe coperiș.

Partea a treia, care este cea mai scurtă, se termină cu povestirea catastrofei lui Manole. Acesta muncit de consciința pĕcatului, ce l'a sevĕrșit, aude glasul mult iubit al soției sale din zid, se 'nfioră, amețesce și cade mort „de pe grindiș, de pe coperiș."

Aicî mai avem o observare critică.

La textul, unde Manole aude glasul nădușit al Anei, ce eșiea din zid, compositorul — póte spre a da o espresiune mai viuă acestui moment tragic-mistic — a credut sĕ unéscă cu vocea Anei și vocea lui Manole, și a intercalat, ca rĕspuns din partea acestuia, strigarea lui „Viu Ano!" Acésta este singura abatere dela text, ce-o face compositorul; ni-se pare însĕ, că în forma și în legătura, în care a făcut'o, ea nu este tocmai succésă. Intercalarea strigătului viu și direct a lui Manole nu este numai o abatere dela text, pentru care putea sĕ 'șî ia licență compositorul ca sĕ 'șî rotundéscă și completeze structura operei sale musicale, dér este totodată și o abatere dela sistemul narator al părțiî ultime. Strigătul lui Manole ar pretinde, după noi, sĕ fiă urmat de un ecou puternic din partea corului și a orchestrei, care se înfățișeze luptele sale grozave sufletescî și sĕ resume în accente și acordurî variate tóte suferințele lui. Acésta însĕ lipsesce, urmând imediat naratorul după rĕspunsul lui Manole, care astfel rĕmâne cu totul isolat în ordinea povestirei.

Ce-i drept, în espunerea naratorului, acompaniarea instrumentală, fórte frumósă, oglindéză viu și cu accente tot mai tarî îngrozirea și amețéla mortală, ce a cuprins pe Manole, când a audit din zid glasul mult iubit, dându-se totodată espresiune și momentului dramatic în general prin acțiunea întregei orchestre, dér tóte acestea nu se pot pune nicî-decum în legătură directă cu strigătul intercalat al lui Manole.

Credem, că compositorul aprețiând aceste observărî va puté ușor sĕ completeze aicî mancul.

Ca încheiere vine érășî corul, care în ritmii unui marș funebru indică istoricul loc, unde a cădut mort Manole și unde s'a făcut

O fântână lină
Cu apa puțina,
Cu apă sărată
Cu lacrimî udată!

După-ce autorul spune, că întroducerea metriculelor de stat este un paş spre omnipotenţa statului, el dice între altele:

„La noi a decădut aşa de mult politica liberală, încât prin mijlóce anticonstituţionale mână acéstă naţiune în braţele absolutismului. In alt mod liberalismul nicĭ nu-şĭ póte susţiné domnia. In lipsa lui de consciență, liberalismul nu cunósce alt interes, decât prolungirea vieţii sale, ca dominant. Chiar din acéstă causă el *nu-şĭ alege* mijlócele. Étă, că acum vré sĕ ne calce în picióre şi *libertatea pressei*. Noul proiect despre procedura criminală, pe care Erdélyi l'a presentat parlamentului, *asigură guvernului drept nelimitat de confiscare preventivă*. Cu acéstă putere în mână guvernul póte sdrobi orĭ când îi place libertatea pressei. Décă acest proiect va deveni lege, *libertatea pressei rusescĭ va fi în multe privinţe superióră celei a nóstre*.

„In contra acestei politice *trebue pornit rĕsboiu*. Acest rĕsboiu nu póte avé altă devisă, decât *revisuirea!* Numai prin o revisuire se póte ucide spiritul, a cărei operă destructivă o vedem dilnic aparênd în diferite forme.

„Décă nu va succede, ca în acest rĕsboiu sĕ rĕsturnăm cu mijlóce legale politica bisericéscă, formată prin corupţiunea omnipotenţei, şi sub ruinele ei se dispară acea dominaţiune fără suflet, care a creat'o, — atuncĭ *societatea creştină din Ungaria se va descompune.... Năvălim* nebunĭ în braţele absolutismului".

Conferenţa episcopilor catolicĭ,

Presssa strĕină încă se ocupă cu atitudinea clerului înalt catolic în faţa punerei în vigóre a legilor bisericescĭ. Reproducem adĭ celea ce le scrie fóia germană „*Frankfurter Zeitung*".

In sfîrşit episcopii din Ungaria—dice fóia germană, — au luat posiţiă oficiósa faţă cu legile bisericescĭ politice. După cum ni-se scrie nouĕ, episcopii au turnat fórte multă apă în vinul oposiţionalilor. Au aflat un modus vivendi şi au enunciat principiul: *tolerari posse*. Nicĭ nu se putea altfel, după-ce principele bisericei metropolitul Agriei, a sfătuit plecarea capului înaintea acestor legĭ, printr'o circulară. Aşa numitul partid poporal nu se va prea bucura de acéstă ţinută a episcopilor; el a aşteptat rĕsboiu séu cel puţin resistinţă passivă, ér acuma i-s'a luat tăiuşul oposiţional, din motiv, că clerul înalt nu vré sĕ continue lupta. Ba partidul poporal doria sĕ fiă sprijinit moralminte din afară. Zichy şi Eszterházy, doi conducĕtorĭ, umblaseră la adunarea catolică din München, ca sĕ-şĭ spună păsurile.

Acolo au jucat un rol fórte comic. Căcĭ óre nu este rol comic, ca aceştĭ domnĭ, necunoscênd afară de globul maghiar nicĭ un alt glob, cércă ajutorul clericalilor din Germania, pe când aceştia s'au împăcat de mult cu căsĕtoria civilă? Nu-i mai puţin comic şi faptul, că acest ajutor li-s'a şi promis. Séu dóră e lucru serios şi avem sĕ ne aşteptăm, ca ultramontanii germanĭ sĕ încépă şi ei rĕsboiul contra căsĕtoriei civile? Nu-i chiar imposibilitate. De alt cum acésta nu-i singura dificultate descoperită de conţii maghiarĭ la München. Adunarea catolică a păşit din nou pe faţă cu pretensiunea ultramontanilor germanĭ de a se restitui domnia luméscă a papei. Baronul Hartling, cel care a făcut acésta moţiune, a fost destul de cuminte a nu cerca lucrul acesta prin rĕsboiŭ, ci prin voinţa liberă a Italienilor.

Nu avem nimic contra acestui lucru. Décă Italienii vréu sĕ restitue domnia luméscă a papei, e tréba lor, dér până atuncĭ trebue sĕ aştepte ultramontanii fórte mult.

Interesant e, că ultramontanii maghiarĭ nu se prea încăldesc la idea restabilirei domniei papei, şi acésta din motive uşor de priceput. Din punct de vedere maghiar, trebue sĕ apróbe tripla alianţă prin urmare şi alianța cu Italia, şi apoi ca ómenĭ, carĭ ţin cont de graţia regelui încoronat, nu ar voi sĕ-i încrucişeze politica esternă. Aicĭ ei tac. Ultramontanii germanĭ cred, că pot merge mai departe. Aceste le cunosc fórte bine şi episcopii maghiarĭ, tocmai aşa ca şi Zichy şi Eszterházy, numai cât cei dintâiŭ merg cu un pas mai departe. Esaminând terenul, s'au convins, că predicarea rĕsboiului, pentru dênşii nu numai că nu ar fi de folos, dér chiar păgubitor. Fórte bine şi au cunoscut aşa-déră terenul, pentru că statul maghiar în luptă cu clericalismul încă nu şi-a gătat iérba de puşcă".

Fără îndoială, că scrisele foii germane sunt inspirate de vre-un jidănaş din Budapesta.

O scrisóre a împĕratului german.

Fóia francesă „*Echo de Paris*" publică o scrisóre, ce a adresat'o împĕratul german Wilhelm II decedatului moştenitor de tron habsburgic *Rudolf*, în véra anului 1888. Copia acestei scrisorĭ a câştigat'o oficiul de esterne frances pe calea „cabinetului negru" al diplomaţiei. Ea e de următorul cuprins:

Iubite şi nobile amice!

De bună sémă că încă nu ţĭ-ai uitat de promisiunile reciproce făcute óre cândva, că adecă, décă ne va chiĕma Dumnedeu la timpul sĕu la cel mai înalt oficiu, ne vom împărtăşi vederile cu inimă deschisă şi cu încredere deplină unul altuia. De câte-orĭ nu am repetat acéstă promisiune între noi, de când a murit prea iubitul meu tată, împĕratul! Adĭ înainte de plecarea mea la Kiel, vréu sĕ dau espresiune simţĕmintelor mele interne, şi vréu sĕ repet acea declaraţiune, pe care a făcut'o guvernul meu celui al D-tale.

Mĕ duc la Petersburg, ca sĕ fac pe voia moşului şi a tatălui meu, carĭ amêndoi s'au purtat faţă de Germania cu aceeaşĭ predilecţiune, ca şi faţă de Austria, aliata nóstră căldurósă.

Décă ar puté, ei şĭ-ar da tótă învoirea la acéstă călĕtoriă a mea, mie, care din unele acte comise sunt privit, ca inimic al Rusiei, şi tot-déuna se dice, că sunt un moştenitor de tron cu simţĕminte duşmănóse Rusiei.

Iţĭ mărturisesc cu tótă francheţa, că mĭ-am propus un scop întreit, şi spre ajungerea acestui scop voiŭ lucra pe lângă Ţar. Aşĭ dori sĕ pot resolva acele cestiunĭ economice şi financiare, carĭ sunt în desbatere între Rusia şi Germania. Aşĭ dori mai departe sĕ pot pune la cale o *înţelegere între Austria şi Rusia* privitor la cestiunea bulgară, şi a pune capĕt greutăţilor referitóre la confiniile vóstre orientale. M'aşĭ ţiné fericit, când călĕtoria mea s'ar sfîrşi cu astfel de succese marĭ.

D-ta scii, că ideile esprimate de Inaltul meu tată în Viena referitor la acest obiect, stau fórte aprópe de acelea, pe carĭ guvernul împĕratului Austriei le-a primit. Trebue sĕ arĕtăm acéstă procedură înţeléptă cu deosebire la Petersburg, după cum pretind pe viitor interesele acestor trei state. Trebue sĕ nimicesc tot-odată şi ultimele rĕmăşiţe de intrigĭ francese la Petersburg, la carĭ de când cu urcarea mea pe tron se mai adaug şi intrigi englese, despre carĭ însĕ am cunoscinţă deja dela început.

De periculóse le ţin mai mult pe cele din urmă, fiind-că întăresc pe cele dintâiu.

Iţĭ împărtăşesc, iubite şi nobile amice, cu tótă sinceritatea, aceste idei, pe care le cunósce cel mai credincios consilier al meu. Starea mea personală pretinde, ca acéstă visită a mea în Rusia sĕ fiă cea dintâiu.

Prima călĕtoriă pe care o voiu face spre méda-di, îmĭ va servi, ca sĕ arĕt Majestăţii Sale împĕratului şi tatălui D-tale acel devotament, cu care îi datoresc, şi ca sĕ strîngem mai bine legăturile acelei amiciţii, ce ne légă de frumósa şi puternica Austriă şi de D-ta, iubitul şi nobilul meu amic.

Wilhelm.

Situaţiunea în Bulgaria.

Un corespondent al diarului „*Neue Freie Presse*" a avut de curênd o convorbire cu şeful oposiţiei estreme bulgare, *Zankow*, asupra stărilor din Bulgaria. *Zankow* dise corespondentului:

Nu vĕ lăsaţĭ induşĭ în eróre de liniştea aparentă! Orientul nu cunósce revoluţiunĭ brutale, ci numai morale. Când Battenberg s'a întors din rĕsboiul cu Serbia, l'au întêmpinat aclamaţiunĭ şi bucuriă. „Acum prinţul este sigur", mĭ-a spus d. Biegeleben. — „Bucuria nu dovedesce nimic la noi", 'i-am rĕspuns, „Alexandru va cădé, pentru-că guvernul sĕu trăesce din intrigĭ". Astădĭ e acelaşĭ lucru! *Orĭ-ce vi-s'ar spune, vĕ declar, că poporul nostru*, ca şi întregul Balcan, *e partisanul Rusiei*. Numai nisce proştĭ pot crede, că România, Serbia, Grecia se pot alia cu tripla alianţă; se póte făgădui orĭ-ce, se pot încheia tratate; *când va isbucni rĕsboiul, tóte statele balcanice vor fi pe partea Rusiei*. Ea este o putere elementară, care va atrage pe toţĭ.

— Dér şi d-v. aţĭ luptat contra Rusiei! dise gazetarul.

— Acésta mi-se reproşéză tot-déuna, ca şi cuvintele mele: „Nu voim mierea Rusiei şi nicĭ acul albinei". Şi prinţul Ferdinand 'mĭ-a reamintit cuvintele acestea. Nu neg, că le-am spus! Le-am spus însĕ cu gândul, că aparţine Ţarului, ce e al Ţarului, şi lui D-deu, ce e al lui D-deu. Fiăcare din ei are dreptul sĕ se apere, când sfera sa de acţiune este atinsă. Rusia are dreptul sĕ céră esecutarea tratatului din Berlin; mai mult încă, rĕsboiul ei de liberare impune Europei datoria de a i acorda primul cuvênt în tóte cestiunile Bulgariei.

— Şi ce trebue sĕ se facă pentru a împăca pe Rusia?

— Acéstă întrebare mi a pus-o şi prinţul. „Sire — i-am rĕspuns — trebue sĕ ţineţĭ sémă de tratate, după carĭ nu sunteţĭ un domnitor legal, până când cestiunea recunóscerei nu va fi deslegată. Trebue sĕ deveniţĭ înainte de tóte Bulgar". — „Óre nu sunt?" întrebă prinţul. — „In mod esterior da, dér pentru a fi Bulgar, trebue sĕ dispară cestiunea religiósă. Nimenĭ nu cere, ca Alteţa Vóstră sĕ schimbe credinţa, dér pentru-că aveţĭ fericirea de a poseda un moştenitor, creşteţi-l în credinţa nóstră. Şi acésta e o consecinţă a tratatelor. Acesta este primul punct; al doilea, cel mai important, este ca Alteţa Vóstră sĕ dobândéscă, ca Bulgar şi în conformitate cu sentimentele poporului nostru, împăcarea cu Rusia. Politica nóstră nu póte diferi de a ei. Al treilea punct este respectarea esactă a Constituţiei nóstre. Când se vor face tóte acestea, Rusia vĕ va recunósce".

— In timpul acesta a intervenit şi deputaţia, decĭ încă un pas spre scopurile d vóstrĕ.

— Sĕ nu credeţĭ acésta. Rusia va continua sĕ aştepte. Ea nu a pus nicĭ o condiţiune şi rĕmâne pe tărîmul declaraţiunilor din 1889 etc. Şi cât privesce pe prinţul, e ceva ciudat. La Constantinopole esistă têrgurĭ de robĭ, unde se pot cumpĕra femei frumóse. Turcul, care cumpĕră una, trăesce cu ea cât-va timp, o gonesce, décă

Aicĭ compositorul a avut nimerita ideă de-a reaminti totodată istoria clădirii Mănăstirii de Argeş, făcênd ca orchestra, în acompaniarea corului, sĕ esecute prima temă dela început: „Pe Argeş în jos, pe un mal frumos" ..

*

In cele premerse am arătat cum a înţeles şi pĕtruns balada în tóte părţile ei compositorul. Acum rĕmâne sĕ mai vorbim de prestaţiunea corului d-lui Mureşianu şi a orchestrei la concertul din Blaşiu.

Corul.

Corul în total a fost compus de 50 de persóne, bărbaţĭ şi dame. Nu este un cor mixt stabil, ci a fost compus anume pentru esecutarea baladei, din puterile de carĭ putea sĕ dispună dirigentul. Avênd în vedere greutatea instruirei unui astfel de cor ocasional, precum şi dificultăţile, ce le oferea piesa musicală însă-şĭ, nu putem decât sĕ aducem elogiurĭ d-lui Mureşianu pentru succesul neaşteptat şi strălucit, ce l'a dobêndit cu acest cor, care a trebuit sĕ'l recompenseze pentru tóte fatigiile sale îndelungate. Nu puţin a contribuit la acest succes şi însufleţirea coriştilor, produsă în mare parte de frumuseţa şi puterea inherentă operei musicale, ce aveau sĕ-o esecute.

Corul mixt a fost dela început şi până la sfîrşit prompt şi precis în prestaţiunile lui. El a intrat în tact tot-déuna cu cea mai mare esactitate, observând bine mai ales *crescendo* şi *decrescendo*. Nu mai trebue sĕ spunem, că pentru mărirea efectului întregei balade corul ar trebuì sĕ fiă mai numĕros şi astfel mai puternic.

Corul de bărbaţĭ asemenea şĭ-a resolvat problema mulţumitor. S'au observat însĕ întrînsul unele vocĭ prea tinere, carĭ n'au corespuns pe deplin, de pildă în corul meşterilor, carĭ erau toţĭ ómenĭ în vêrstă, cântarea lor, reclamând prin urmare mai multă putere bărbătéscă. Tenorul în genere putea sĕ fiă mai tare.

Corul de dame a cântat mult mai bine. El întrunesce vocĭ fórte bune, pline de vigóre, de sopran şi de alt.

Soliĭ.

Nu mai încape îndoiélă, că soliştii au avut partea cea mai grea în cântare şi tot odată cea mai mulţămitóre. Solurile au fost împărţite aşa după ordinea, în care vin în piesă: Naratorul (d-l Gh. S. Vassiliu) Negru-Vodă, (d-l Traian Mureşianu) Ciobanul, (d-l Dr. V. Smigelszki) Manole, (d-l G. Purecel) Ana (d-na Victoria Karşai).

D-l *Gh. S. Vassiliu*, tenorul „operei române" dela teatrul din Bucurescĭ, are o voce de un timbru plăcut metalic, dér frumosul sĕu tenor liric nu i-a ajutat de-a corĕspunde pe deplin rolului ca narator, care recere un tenor dramatic. S'a mai adaus la acésta, că pronunţarea n'a fost pretutindenĭ destul de clară şi puternică.

D-l *Traian Mureşianu*, cunoscutul baritonist, şĭ-a resolvat problema, în solurile lui Negru-Vodă, după tóte cerinţele artei, cu perfectă siguranţă, cu multă pĕtrundere şi cu efect. Cu deosebire solo: „Étă zidul meu, aicĭ aleg eu" a fost sublim. Aicĭ s'a valorat pe deplin frumosul şi puternicul bariton al d-lui Mureşianu. Totuşĭ trebue sĕ notăm. că partia lui Negru-Vodă, e scrisă mai mult pentru bas, decât pentru bariton, ceea ce s'a şi observat, neputênd d-l Mureşianu sĕ-şĭ desvólte tótă puterea pe tonurile cele de jos.

Dr. V. Smigelszki a cântat partia Ciobanului, dovedind mult zel, scólă şi pricepere, dér vocea sa mică nu l'a ajutat de a scóte efectul aşteptat.

D l *G. Purecel* (Manole) ar avé o voce de tenor frumósă şi puternică, dér nu-i destul de stăpân pe ea. N'are destulă siguranţă în intonare, ba icĭ-colo chiar detonéză. Şi-a dat însĕ multă silinţă şi astfel a trecut cu noroc peste părţile mai grele ale partiei lui Manole. Romanza cea dintâiu a cântat'o mai bine.

D-na *Victoria Karşai*, soţia profesorului român Karşai din Blaşiu, a întrecut în solurile Anei tóte aşteptările. Ea are o voce metalică de un timbru arginţiu, o voce frumósă,

nu se póte împăca cu dênsa, o reține, décă se potrivesc. După primul timp al acestei convietuirĭ nelegitime, urméză o căsătorie seriósă, greu de desfăcut. Vedețĭ, Germania, Austria sunt têrgurile nóstre de domnitorĭ; de opt anĭ suntem acum unițĭ cu prințul Ferdinand. Un timp fórte lung. Décă vrea ca legătura sĕ se strîngă pentru tot-déuna, n'are decât sĕ devie Bulgar — Bulgar în sensul ce am indicat.

— Şi nu aşteptațĭ nicĭ un succes în urma ultimelor demersurĭ ale guvernului?

— Cum póte avé succes comedia acésta? Rusia nu se va înşela, ea scie că domnii de aci au făcut tóte pentru a spune, că au făcut ceva. Dér intriga acésta va pricinui pagube. Nu sunt un prooroc rĕu. Acum câțĭ-va anĭ Stambulow a căutat sĕ se înțelégă cu mine. „Sĕ mergem unițĭ“, îmĭ ḑise el. — „Pentru-ce?“ — „Imĭ trebue puterĭ nouĕ, suntem în ajunul unor evenimente marĭ“. — „Ce?“ — „Un rĕsboiu universal“. — „Pe ce vĕ întemeiațĭ?“ — „Pe Bismnrck. El crede, că vom avé un rĕsboiu european“. — „Şi chiar de ar crede-o, sciu, că nu vom avé rĕsboiu, Rusia nu vrea rĕsboiu“. Tratările dintre noi nu au isbutit. Stambulow şĭ-a continuat drumul autoritar şi a căḑut. Miniştrii de astăḑĭ nu vor avea o sórtă mai bună.

SCIRILE ḐILEI.

— 25 August.

Mórte la poruncă. Nu numai comuna Kolodjanka, ci întreg comitatul Arva s'a cutremurat de o ne mai auḑită crimă sevêrşită în mijlocul locuitorilor de acolo. Un anumit Szawelcsuk avea patru feciorĭ, dintre carĭ pe cel de al treilea îl înrolară la miliția, fiind însurat. Ducându-se el la óste, soția lui rĕmase acasă, unde începu relațiunĭ pecătóse cu socrul ei, bĕtrânul Szavelcsuk, care ca sĕ nu fiă conturbat în acéstă crimă alungă pe ambii sĕi fi mai marĭ, dela casă, ținêndu-şĭ numai pe cel mai mic, un băiat de 13 anĭ, cu numele Ivan. Ficiorul înrolat nu a primit nicĭ o veste de acasă în decurs de 3 anĭ. La reîntórcere află familia cu 2 copii înmulțită. Auḑênd despre scârbosa relațiune a tatălui sĕu porni proces în contra lui, dér bĕtrânul nu cuteză a aştepta sentința, puse decĭ în mâna fiului sĕu celui mai mic arma omorîtóre, ca sĕ-l impusce în somn. Acesta şi împlini porunca tatălui sĕu într'o diminéță, sfredelindu-l c'un glonț prin cap. S'a pornit cercetare.

—o—

Un act de curagiu. In ḑiua de 20 August v., pe când vaporul „*Orient*“ se depărta dela ponton, la Brăila, un lucrător grec, care întârḑiase, pentru a nu perde cursa, găsesce de cuviință sĕ sară de pe ponton în vapor, dér perḑênd echilibru a căḑut în Dunăre. Controlorul vaporului, d. Savu, găsindu-se in apropiere, se plecă pe balustradă şi întinḑênd mâna apucă pe cel căḑut şi în admirația lumei îl ridică pe vapor. Publicul asistent a felicitat pe curagiosul controlor.

—o—

De ale armatei. Colonelul George *Tomicici*, comandantul regimentului de honveḑĭ Nr. 24 din Braşov, este transferat la armata comună şi numit comandant al regimentului de infanteriă Nr. 8. — Servitorul de oficer Vasile *Sandul* dela regimentul de dragonĭ Nr. 9 a fost decorat cu crucea de argint pentru merite, ca recunoscință, pentru-că cu pericolul vieții a mântuit pe un om dela mórtea înecărei.

—o—

Un accident al regelui Italiei. Din Aquila se scrie cu data de 3 Septemvre, că regele, urmat de statul sĕu major, a trecut diminéța în revistă cele două corpurĭ de armată, carĭ au luat parte la manevre. Atât Regele cât şi Regina, carĭ erau de fată, au fost viu aclamațĭ. Intorcêndu-se în oraş după revistă, Regele a dat pintenĭ calului, care zăpăcit de marea căldură suferită, *a căḑut pe flanc*. Regele, după ce s'a degagiat repede, a încălecat din nou acelaşĭ cal. Mulțĭ din spectatorĭ nu au observat incidentul.

—o—

Confiscarea unui ḑiar social-democrat. Alaltăierĭ au fost confiscațĭ în Berlin numerii 191 şi 204 ai ḑiarului social-democrat „*Vorwärts*“, de-órece ar conține laesa majestate. Redactorul responsabil al numitei foi, cu numele Pfung, a fost arestat. Se ḑice, că împĕratul Wilhelm lăsa sĕ i-se cetéscă în ḑilele din urmă regulat numitul ḑiar, care necontenit publica articolĭ agitatoricĭ contra monumentului împĕratului Wilhelm I, a sĕrbătorii Sedanului şi contra bisericei „împĕratul-Wilhelm I“.

Meditațiunĭ din diecesa Gherlei.

— August 1895.

Stările din diecesa Gherlei îşĭ au caracteristica lor, fată cu care publicul nostru cetitor nu póte fi indiferent.

Cele întêmplate în preparandia confesională gr. cat. română din Gherla ne sunt încă în próspĕtă memoriă tuturor. Tractarea necorectă şi póte şi lipsa unui metod mai practic şi mai modern a unuia dintre profesorĭ, a adus cu sine punerea în grevă şi la urmă părăsirea preparandiei din partea elevilor din cursul al treilea, carĭ trecură la preparandii unguresci de ale statului.

Precum auḑim, acei tinerĭ, la urma urmelor s'au reîntors aprópe toțĭ la preparandia Gherlei, pe care o părăsiseră, şi ast-fel măcar în parte s'a reparat rĕul. Urmele acestui pas regretabil însĕ au rĕmas afund săpate în prestigiul preparandiei nóstre.

N'am puté nicĭ de cum sĕ luăm în apĕrare pe acei tinerĭ, carĭ în asemenea mod neertat s'au făcut vinovațĭ de neobservarea legilor scolare şi nerecunóscerea subordinărei şi a obedienței. Dér scandalul s'ar fi putut încungiura uşor. Nĕcazul tinerilor respectivĭ a atins culmea mai ales prin faptul, că Prea Sânția Sa episcopul Gherlei n'a aflat cu cale a-i primi în audiență nicĭ după două rugărĭ. Nu era óre mai bine, décă i-ar fi primit şi décă prin câte-va cuvinte părintescĭ i-ar fi domolit şi ar fi încungiurat scandalul?

Alumnii preparandialĭ din Gherla n'au fost norocoşĭ de-a fi primițĭ în audiență la Prea Sânția Sa, în schimb însĕ orĭ-ce malcontențĭ din popor, carĭ din rĕutate, ură, orĭ rĕsbunare se rĕsvrătesc în contra cutărei preot orĭ învĕțător harnic, sunt primițĭ şi ascultațĭ, ba nu odată Prea Sânția Sa corĕspundéză cu ei chiar şi prin telegrame. Acestei menagiărĭ deosebite este a-se mulțumi, că nu odată preoțĭ dintre cei mai vrednicĭ, carĭ au încărunțit servind la altarul Domnului, trebue sĕ sufere cele mai întristătóre jignirĭ în buna lor reputațiune, în timp ce malcontenții neconsciențioşĭ saltă şi se veselesc de batjocura pusă pe preot orĭ învĕțător, cărora le împuținéză beneficiile (stolele), ba une-orĭ nicĭ nu vor sĕ-i sufere în parochiă, orĭ décă da, îi sufere numai condiționat, pe lângă contract şi „*comințiu*“ în regulă, ca şi cum ar fi nisce simpli servitorĭ! Câțĭ preoțĭ, protopopĭ, profesorĭ trebuiră în urma acestei procederĭ a-se depărta dela posturile lor, — chiar mulțĭ dintre ei fără pĕcate şi vină canonică, fără cercetărĭ ordinare prescrise canonice, fără de-a fi putut întra în audiență la P. S. S. măcar pentru un ultim adio!

Nu ḑicem, ca poporul sĕ nu fiă ascultat în justele sale plângerĭ. La noi însĕ se pare, că din partea guvernului diecesan s'ar fi pornit o prigonire sistematică în contra credincioşilor inteligențĭ, atât din cler, cât şi dintre mirenĭ.

La conferirea parochielor prea adese-orĭ preoțĭ bine-meritațĭ sunt desconsiderațĭ în mod anti-canonic şi injurios, dându-se preferință rudenielor celor dela centru; mulțĭ preoțĭ bĕtrânĭ şi vrednicĭ, protopopĭ, doctorĭ şi profesorĭ binemeritațĭ vegetéză prin nisce parochii din cele mai slăbuțe, fiind lăsațĭ la arbitriul poporului, care dispune după capriciul sĕu asupra bieților preoțĭ.

Numai dintr'o aversiune extra-ordinară fată cu membrii inteligențĭ ai credincioşilor ne putem esplica şi faptul, că Prea Sânția Sa nu găsesce de cuviință a decora şi distinge cu onorurĭ bisericescĭ pe cei vrednicĭ din diecesa sa, cum fac toțĭ ceialalțĭ archierei gr. cat., măcar că clerul acestei diecese emuléză întru tóte cu clerul dieceselor surorĭ. Chiar stalurile canonicale numai după anĭ le completéză, după ce mai întâiŭ şi-a luat informațiunĭ chiar şi dela „solgăbirĕi“ asupra persónelor respective. La noi un notar consistorial trage la ruda carului diecesei peste 36 anĭ fără de-a fi promovat, pe când conscolarii şi coetanii sĕi au ajuns de mult canonicĭ, archidiaconĭ şi vice-protopopĭ în alte diecese. Preoții stau câte 20 anĭ şi mai bine tot ca preoțĭ interimalĭ dispuşĭ, numai pentru ca sĕ se pótă juca cu ei ca mâța cu şórecii, putênd a-i amova mai uşor şi fără forul metropolitan al Blaşiului; ba ce e şi mai bizar, unii preoțĭ, carĭ de precedenții archierei a fost numițĭ parochĭ, aḑĭ sunt degradațĭ la rangul de administratorĭ parochialĭ.

Apoi unde s'a mai pomenit, ca un archiereu voinic şi bine făcut, ca P. S. S. Szabo, în timp de 15 anĭ ai păstorirei sale sĕ nu-şĭ visiteze nicĭ măcar cele mai apropiate tracturĭ protopopescĭ, ca pe credincioşĭ sĕ-i întărescă în credință, ținêndu-le predicĭ şi vorbirĭ după prescrisele s.-lor canóne, căcĭ S. Apostol Pavel aşa ḑice: „Cum vor crede aceluia, pe care nu l'au audit, şi cum vor auḑi fără predicator!“

Décă P. S. S. ar eşi la câte-o visitațiune prin protopopiatele sale, ar avé ocasiunea de a se convinge în persónă, că lucrurile nu merg bine. Unii protopopĭ favorițĭ administréză câte două tracturĭ şi nicĭ un merit altul nu şi-au câştigat, decât că sunt înrudițĭ cu cutare secretar episcopesc, pe când preoțĭ tractualĭ bine meritațĭ, carĭ au edificat bisericĭ şi scóle de model şi şi-au câştigat merite şi pe alte terene, sunt părăsițĭ cu totul. Printr'o visitațiune canonică s'ar convinge P. S. Sa şi despre starea preoților acelora, carĭ nu mai pot administra câte 2—4 parochii şi că ar fi timpul suprem a se face şi la noi o nouă arondare a tractelor protopopescĭ, căcĭ în câte tracturĭ sediul protopopului se află într'alt tract, ér parochiile sunt împărțite prin alte cercurĭ politice!...

Cu un cuvênt, reîntorcêndu-se la masa-i verde presidială, între consiliarii sĕi, li-ar mai da credĕmênt şi acestora, ca unora, carĭ sunt mai practicĭ şi cu alte cunoscințe reale; s'ar mai cruța de-atâtea torturĭ mulțĭ preoțĭ, căcĭ ar cunósce ambe părțile în fond, atât pe popor, cât şi pe cler, şi i-ar mai crede şi acestuia, nu tot aceluia.

Scirĭ telegrafice.

Budapesta, 6 Sdptemvre. Archiducele **Ladislau a murit** astăḑĭ la $10^3/_4$ a. m.

Literatură.

Logofĕtulŭ Matei, novelă de *I. C. Panțu*, formatŭ mare 105 pagine. Costă 40 cr.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

gingaşă, dulce şi totodată puternică, un sopran superb, putêndu-şĭ păstra tóte însuşirile sale şi în posițiunile cele mai înalte cu egală putere. Dómna Karşai a scos în finalul părții a II-a curat şi clar pe C cel de sus de opt orĭ una după alta, în micĭ intervale, şi la sfêrşit l'a ținut două tacte, producênd astfel efectul deplin al momentului celui mai culminant dramatic din baladă. D-sa are o şcólă bună, cântă cu siguranță mare şi e stăpână pe vocea ei. De dorit ar mai fi numai ca pronunțarea cuvintelor din text icĭ colo sĕ se audă mai bine.

Orchestra.

Musica orăşenéscă din Sibiiu şi-a îndeplinit chiămarea în mod mulțumitor, dér s'a observat îndată, că pentru acompaniare cu putere a „Mănăstirii de Argeş“ a fost necompletă. Aşa de pildă orchestra nu dispunea decât numai de trei violine, pe când trebuia sĕ fiă cel puțin de 4 orĭ pe atâtea, avênd violinele mai de multe-orĭ un rol principal în instrumentarea piesei. Cello era numai unul, pe când trebuia sĕ fiă cel puțin două, din care causă cello nu şi-a putut marca melodia uneorĭ destul de bine. Cello are adecă sĕ conducă mai de multe-orĭ melodia, aşa încât în unele locurĭ pentru întărirea lui compositorul a trebuit sĕ-şĭ ia refugiu la fagot, efectul fiind astfel alterat. Cornul al 3-lea a lipsit cu totul. Timpanele (tobele) sunt vechĭ şi sună cam gol şi descordat, au întrat de multe-orĭ cu prea puțină viuoiciune şi întârḑiat, ca şi instrumentele de alamă.

Orchestrarea.

Cât pentru orchestrarea baladei în genere nu putem avé decât laude. Colorare perfectă, imitare sublimă a naturei. Se vede, că d-l I. Mureşianu scie sĕ întrebuințeze bine diferitele instrumente pentru efectele ce voesce sĕ le producă. Şi s'au şi vĕḑut aceste efecte cu tóte scăderile ce le-am observat în compunerea orchestrei.

*

Sĕ mai vorbim de impresiunea, ce a produs'o opera musicală asupra numĕrosului şi inteligentului public din sala cea mare de gimnastică a Blaşiului?

Acésta a fost deja apretiată în celelalte foi române şi rĕmâne numai a se constata, că esecutarea „Mănăstirii de Argeş“ a fost considerată de întreg publicul auḑitor, ca un eveniment estra-ordinar în viața nóstră musicală, ér valórea operei a fost taxată după efectul adênc, ce l'a produs asupră-i în tóte părțile sale, stêrnind admirațiune şi lacrimĭ.

Compositorul I. Mureşianu a fost viu şi sgomotos aplaudat, de când s'a urcat pe locul lui de dirigent până în fine, când a fost felicitat călduros din tóte părțile, începênd dela Inalt Prea Sânția Sa Metropolitul Mihalyi, care a asistat până la sfêrşit la concert.

La finele părții prime i s'a oferit compositorului între aplause îndelungate o frumósă cunună de laurĭ.

*

„Mănăstirea de Argeş“ este, după părerea nóstră, prima operă dramatică musicală la noi Românii, care, în haina unei balade, se presentă ca o lucrare, ce întrunesce tóte esigențele musicei classice moderne şi se póte pune şi ca musică vocală şi ca musică instrumentală alăturĭ cu compozițiile de acest feliu ale națiunilor culte apusene.

Accentele melodielor poporale române rĕsună din tótă lucrarea şi trec printr'însa ca un fir roşu, aşa că nicĭ un moment nu ne simțim strĕinĭ, ci mereu numai între cei ce simt cu noi, vorbesc limba nóstră şi esprimă sentimentele, superstițiile, cugetele, credințele, fala şi gloria neamului românesc.

O ast-fel de lucrare trebuesce încuragiată şi sperăm, că ea va şi fi încuragiată după cum merită. Acésta este urarea, ce-o adresăm bravului compositor.

X.

Cursul la bursa din Viena.

Din 4 Septemvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	122.55
Renta de coróne ung. 4% . . .	99.90
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	124.25
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	103.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	122.—
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	98.25
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	98.75
Imprum. ung. cu premii	158.50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	147.75
Renta de hârtie austr.	101.20
Renta de argint austr.	101.55
Renta de aur austr.	122.65
Losurĭ din 1860	155.—
Acţii de ale Băncei austro ungară.	1068.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	488.75
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	409.25
Napoleondorĭ.	9.58
Mărcĭ imperiale germane . . .	59.05
London vista	120.75
Paris vista	47.77
Rente de coróne austr. 4%. . .	101.45
Note italiene.	45.60

Cursul pietei Brasov.

Din 6 Septemvre 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.56	Vênd.	9.58
Argint român.	Cump.	9.50	Vênd.	9.55
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.58	Vênd.	9.61
Galbenĭ	Cump.	5.63	Vênd.	5.68
Ruble rusescĭ	Cump.	128.½	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.83	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	59.—	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75		Vênd.	101.75

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1895.

Budapesta — Predeal

Tren de persón.	Tren accel.	Trenŭ român expr.	Tren de persón.	Tren accel.		Stațiunea		Tren de persón.	Tren accel.	Tren de persón.	Tren român expr.	Trenŭ de persón.
10—	8.05	8 05	8.05	2 15	pl.	Viena . . .	sos.	3.—	1 55	1.55	7.20	6.25
8.30	2.15	1 55	5.45	9.15		Budapesta		5.45	7.25	7.—	1.50	8.10
11.31	4 23	3.56	9 27	11.12		Szolnok . .		2.29	5.23	3 50	11.44	4.43
2.—	5.55		11 53	12.55		P. Ladány . .		12.05	3 46	1.21	10.03	2.17
3.42	7.08		1.48	2.12	sos.	Oradea-mare .	pl.		2 26	11.04	8.43	11.32
3.58	7.15		2.16	2.20	pl.		sos.		2.19	10.44	8.38	11.17
4.38	7.43		3 03	2.50		Mezö Telegd .			1 52	10.07	8.11	10.42
5.20	8.18		3.45	3 26		Rév			1.26	9 30	7.48	10.13
5.43			4 06			Bratca . . .				9.10		9.50
6.32	9.07		4 53	4.17		Ciucia . . .		5.40	12.47	8.31	7.08	9.19
7.16	9.37		5.32	4.50		B-Huiedin		4.52	12.17	7.53	6.39	8.37
8.07			6.24			Ghârbău . .		2.55		6.53		7.37
8 34	10.37		6 59	5 55	sos.	Cluşiu . . .	pl.	2.—	11.01	6 14	5.25	7.—
8.49			8.40	6.11	pl.		sos.	5.45	10 45		4.48	6.45
9.06			9.08	6.27		Apahida . .		5.18	·		4.23	6.27
10.14			10 40	7.27		Ghiriş . . .		3.53	9.23		3.—	5.21
10.32			11.25	7.50		Cucerdea . .		3.06	8.49		2.00	4.47
10.59			11 54			Uioara . . .		2.48			2.—	4.31
11.07			12.04			Vinţul de sus		2.40			1.51	4.24
11.31			12.34	8.17		Aiud . . .		2.11	8 23		1.23	4.03
11.48			1.—	8 33	sos.	Teiuş . . .	pl.	1.45	8.06		12.54	3.42
12.25		11.40	1 40	8.38	pl.		sos.	1.10	7.59			2.49
12.52		11.55	2.17			Creciunel . .		12.39				2.24
1.06			2.35	9 09		Blaşiu . . .		12.24	7 30			2.10
1.37			3.14			Micăsasa . .		11.48				1.38
1.52			3.34	9.42	sos.	Copşa-mică .	pl.	11.29	6 56			1.18
2.13		1.—	3 49	9.44	pl.		sos.	11.14	6 54			1.01
2.32		1.02	4.11	9.59		Mediaş . . .		10.55	6.41			12.46
3 04		1.39	4 48	10 22		Elisabetopol .		10.21	6 20			12.16
3.47		2.13	5 27	10.51		Sighişóra . .		9.42	5 53			11.39
4.09		2.28	6 10	11.12		Haşfalĕu . .		9.13	5.33			11.17
5 34		3.30	7.50	12.26		Homorod . .		7.45	4 27			10.02
6.12			8.30	12.58		Agoştonfalva .		7.03	3.53			9.22
6.41		4.16	9.03	1.15		Apaţa . . .		6.36	3.37			8.57
7.16			9.38	1.34		Feldióra . .		5.58	3 16			8.23
8.—		5.07	10.25	2.09	sos.	Braşov . . .	pl.	5.08	2.45			7.43
	11.—	5.14		2 19	pl.		sos.	7.01	2.18		10.26	7.01
	12.26	5.59		3.01		Timiş . . .		6.—	1 42		9.39	6.—
	1 11	6 29		3 31		Predeal . .		5 11	1.12		9.12	5.11
	8.30	11 25		9.30	sos.	Bucurescĭ . .	pl.		8.35		5.35	

Cucerdea — Oşorheiu — Regh.-săsesc.

Trenŭ mixtŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón		Stațiunea		Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ mixtŭ
2.25	8.10	3.11	8.59	pl.	Cucerdea . .	sos.	7.41	2.36	8.31	1.18
3 14	8.51	3.52	9.40		Ludoşŭ . .		7.03	1.58	7.43	12.32
5.07	10.27	5.26	11.11	sos.	Oşorheiu . .	pl.	5.30	12.25	5.50	10.35
5.40	10.42	5.36		pl.		sos.	5.18	9.25	5.04	10 —
7.19	12.21	7.19		sos.	Regh.-săs. .	pl.	3.50	7.49	3.25	8:25

Ghirişŭ — Turda

trenŭ de persón.	trenŭ mixtŭ	trenu mixtŭ	trenŭ de persón.	Stațiunea	trenŭ de persón.	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtu	trenŭ de persón.
7 33	11 —	4.—	10.19	Ghiriş	5.10	10.30	3.30	9.12
7.53	11.20	4-20	10.39	Turda	4.50	10.10	3.10	8.52

Copşa-mică — Sibiiu — Avrigŭ — Făgăraşŭ

trenŭ de persón.	trenŭ de persón.	trenu mixtu		Stațiunea		trenu mixtu	trenŭ de persón	trenŭ de persón.
2.20	11.34	7.10	pl.	Copşa mică .	sos.	9.34	6.20	12.35
3.57	1.03	8.59		Ocna . . .		8.11	5.12	11.01
4.19	1.25	9.15	sos.	Sibiiu . . .	pl.	7.44	4.49	10.36
4 36	1.46		pl.		sos.	7.28		8.33
6.16	3.31			Avrig . . .		6.02		6.54
8.42	6.08		sos.	Făgăraş . .	pl.	3.28		4.05

Simeria (Piski) — Hunedóra

trenŭ mixtu	trenŭ mixtu	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	Stațiunea	trenŭ mixtu	trenŭ mixtu	trenŭ mixtu	trenŭ mixtu
6.15	11.35	4.25	10.29	Simeria	4.50	10.25	3.10	8.34
6.38	11.54	4.48	10.46	Cerna	4.34	10.05	2.54	8.14
7.13	12.20	5.23	11.12	Hunedóra	4.10	9.38	2.30	7.45

Brasov — Zêrneşti

trenŭ mixtu	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtu	Stațiunea	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
8.35	4.55	9.15	Braşov	7.36	1.29	8.31
10.28	6.36	10.35	Zêrneştĭ	6.06	12.05	7.20

Mureş-Ludoş — Bistriţa

4.—	9.10	4.20	Mureş-Ludoş	6.46	7.21
7 07	1.01		Ţagu-Budatelicŭ . . .		4.15
9.59	4 55		Bistriţa		1.16

Arad — Timişóra

6.20	11.30	5.	Aradŭ	10.43	3.44	10.55
7.08	12.47	6.14	Vinga	9.42	2.40	10.11
8.01	2.05	7.39	Timişóra	8.20	1.12	8.15

Careii-marĭ — Zelău

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	Stațiunea	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
5.30	4.15	Careii-marĭ . .	9.06	7.—
10.17	9.18	Zelău	4.20	3.01

Sighişóra — Odorheiu-sĕcuesc.

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	Stațiunea	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
3.22	11.08	Sighişóra . . .	9.51	5.32
6.20	1.59	Odorheiu-sĕcuesc.	7.15	3.—

Nota: Órele însemnate în stânga staţiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în drépta de jos în sus. — Numerii încuadraţĭ cu linii mai negre însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.